

Vastapuoli: NE

### Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004<sup>(1)</sup> 5 artiklan 3 kohtaa ja 7 artiklaa tulkittava siten, että lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, joka väittää, että pitkäaikaisen viivästymisen syynä ovat poikkeukselliset olosuhteet, voi vedota lentomatrustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaiseen vastuusta vapautumisperusteeseen vain silloin, kun se pystyy myös väittämään ja näyttämään toteen, ettei yksittäisen lentomatrustajan viivästymistä olisi voitu estää myöskään siirtämällä lentomatrustajan varaus korvaavaan kuljetukseen?
- 2) Onko ensimmäisen kysymyksen mukaan vaaditun lentomatrustajan varauksen siirtämisen täytettävä yksityiskohtaisempia ajallisia tai laadullisia kriteereitä, erityisesti lentomatrustajien oikeuksista annetun asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdan tai 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa mainittuja kriteereitä?

<sup>(1)</sup> EUVL 2004, L 46, s. 1.

---

### Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 19.12.2018 – Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH v. Stadt Köln

(Asia C-796/18)

(2019/C 93/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

### Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

### Pääasian asianosaiset

Valittaja: Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung (ISE) mbH

Vastapuoli: Stadt Köln

Muu osapuoli: Land Berlin

### Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko viranomaisen toiselle viranomaiselle kirjallisen sopimuksen mukaisesti suorittamassa ohjelmiston luovutuksessa, joka liittyy yhteistyösopimukseen, kyse direktiivin 2014/24/EU<sup>(1)</sup> 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettua hankintasopimuksesta tai – jollei 12 artiklan 4 kohdan a–c alakohdasta muuta johdu – direktiivin 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua direktiivin soveltamisalaan kuuluvasta sopimuksesta, jos ohjelmiston luovutuksensaajan ei tarvitse maksaa ohjelmistosta hintaa eikä kulukorvausta, mutta ohjelmiston luovutukseen liittyvässä yhteistyösopimuksessa määrätään, että jokainen yhteistyökumppani – ja siten myös ohjelmiston luovutuksensaaja – antaa toiselle sopimuspuolelle maksutta käyttöön mahdollisesti tulevaisuudessa tekemänsä ohjelmiston jatkokehitystyön, jota ei kuitenkaan edellytetä sopimuksessa, yhteydessä tehdyt muutokset?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Onko direktiivin 2014/24/EU 12 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaan yhteistyöhön osallistuvien hankintaviranomaisten tekemän yhteistyön kohteena oltava kansalaiselle suoritettavat julkiset palvelut sinänsä, joita on tarjottava yhdessä, vai riittääkö, jos yhteistyö koskee toimintoja, joilla edistetään jossakin muodossa samassa määrin muttei välttämättä yhdessä suoritettavia julkisia palveluja?

- 3) Sovelletaanko direktiivin 2014/24/EU 12 artiklan 4 kohdan yhteydessä niin sanottua etuoikeutettuun asemaan asettamista koskevaa kirjoittamatonta kieltoa ja jos sovelletaan, niin millainen on tämän kiellon sisältö?

---

(<sup>1</sup>) Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

---

**Valitus, jonka Deza, a.s., on tehnyt 21.12.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa  
T-400/17, Deza v. komissio, 24.10.2018 antamasta tuomiosta**

**(Asia C-813/18 P)**

(2019/C 93/41)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

**Asianosaiset**

Valittaja: Deza, a.s. (edustaja: P. Dejl, advokát)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Suomen tasavalta, Ruotsin kuningaskunta, Euroopan kemikaalivirasto

**Vaatimukset**

- unionin yleisen tuomioistuimen 24.10.2018 antama tuomion asiassa T-400/14 on kumottava
- 16.12.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta 4.5.2017 annettu komission asetusta (EU) N:o 2017/776 (<sup>1</sup>) on kumottava osittain sikäli kuin se koskee antrakinoni-aineen luokitusta ja merkintöjä
- komissio on velvoitettava korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut tässä valitusmenettelyssä unionin tuomioistuimessa ja aikaisemmassa menettelyssä unionin yleisessä tuomioistuimessa.

**Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut**

Valituksensa tueksi valittaja esittää neljä valitusperustetta.

1. Unionin yleinen tuomioistuin tulkitse ja sovelsi virheellisesti CLP-asetusta (<sup>2</sup>) ja erityisesti seuraavia perusperiaatteita: i) arvioitu ja luokiteltu aine on saatettava unionin markkinoille, ii) syy-yhteys aineen ja koe-eläimille aiheutuneiden karsinogeenisten vaikutusten välillä on osoitettava riittävin todistein, iii) riittävät todisteet on saatava luotettavista ja hyväksyttävistä tieteellisistä tutkimuksista ja iv) aineen luokittelussa on otettava huomioon uusi tieteellinen ja tekninen tietämys sekä tieteellinen ja tekninen kehitys.
2. Unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli antrakinonin luokitusta eli toisin sanoen osaa komission asetuksesta tavalla, joka on vastoin unionin toimielinten ja elinten päätösten tuomioistuinvalvonnan vaatimuksia, ja otti tosiseikat ja todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.
3. Unionin yleinen tuomioistuin tulkitse ja sovelsi oikeusvarmuuden periaatetta virheellisesti.